

ilâhiyât

Visale Yolculuk
Vahit Göktaş

ISBN978-605-4696-32-9

1. Baskı: Haziran 2014
Sertifika No: 13858

Mizanpaj: Tavoos
Sayfa Düzeni: Tavoos
Kapak: TN İletişim
Baskı: Ankamat Mat.

ilâhiyât

Cinnah Cd. Kırkpınar Sk. 5/4 Çankaya / Ankara
Tel: (0312) 439 01 69 Faks: (0312) 439 01 68
ilâhiyâtyayin@gmail.com

VİSALE YOLCULUK

VAHİT GÖKTAŞ

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	7
AÇILSIN VİSÂLİN KAPISI VE BAŞLASIN YENİDEN VİSÂLE YOLCULUK	9
BİR BÜYÜK VELİ DR. MÜNİR DERMAN'IN AHİRETE İRTİHALİNİN 23. YILI ANISINA.....	13
DERDİ TARAFINDAN KUŞATILAN İNSANA	19
YUNUS'TAN VE TACETTİN SULTAN'DAN BAZI REÇETELER	19
İMÂM-I RABBÂNÎ'NİN GÜNÜMÜZE MESAJI	23
ŞABANİYYE KOLUNUN ÖNEMLİ BİR TEMSİLCİSİ	27
NASUHİ EFENDİ'NİN RIZA VE TESLİMİYETLE İLGİLİ GÖRÜŞLERİ.....	27
HABİB-İ NECCAR'DA TEBLİĞ VE CENNETE DAVET	39
KUR'AN'DA BİLGİ VE BİLGİNİN KAYNAKLARI	45

MEHMET SITKI AKOZAN'IN DÎVÂNÇE-İ ŞİNÂVER'DE YER ALAN ÜÇ MİZAHÎ MEKTUBU.....	75
KİTAP TANITIMLARI	85
MÜLÂKÂTLAR ve MÜLAKÂT YAPILAN İSİMLER	117
MERHUM RIZA ÇÖLLÜOĞLU HOCAEFENDİ İLE YAPILAN BİR MÜLÂKAT	117
HAVACI ALBAY AYHAN BEY'LE YAPILAN MÜLAKÂT	145
MUSTAFA ALTINOLUK'LA YAPILAN MÜLAKÂT	158
SONUÇ YERİNE.....	201
NE DERSİN?.....	201

HABİB-İ NECCAR'DA TEBLİĞ VE CENNETE DAVET¹

Giriş

Emr-i bi'l-ma'ruf nehy-i ani'l-münker yani "iyiliği emretmek kötülükten nehyetmek" ve tebliğ görevi sadece yetişkin ve alimlerin görevi değil; tüm Müslümanların vazifesidir. Dolayısıyla herkesin bildiği kadarıyla tebliğ yapması ve muhatapları haramlardan sakındırmaya çalışması vaciptir, dinimizin bir emridir. Eğer bu şekilde olmazsa haram ve günahlar gitgide yaygınlaşmakta, insanlar şirk ve küfre saplanıp kalabilmektedirler. Bu durum zamanla normalmiş gibi görülebilmektedir. Toplumda yayılan yangın herkesi kuşatabilmektedir.

Kur'an-ı Kerim'de altmışın üzerinde ayet tebliğ ve emr-i bi'l-ma'ruf ile ilgilidir.² Bu ayetlere baktığımızda Allah u Teâlâ'nın tebliğ ve emr-i bi'l-ma'ruf'a ne kadar ehemmiyet verdiğini görebiliyoruz. Allah Teâla ayet-i kerimede şöyle buyurmaktadır: *"Ben gerçekten (Müslümanlardanım) deyip salih amel işleyip Allah'a çağıran kimseden daha güzel sözlü kim vardır?"*³

¹ Bu tebliğ 24-26 Mayıs 2014 tarihleri arasında Hatay'da Habib-i Neccar Derneği ve Hatay Müftülüğü tarafından organize edilen Habib-i Neccar Sempozyumunda sunulmuştur.

² Zekeriyya Kandelevi, Fezail-i Amal (Ashab-ı Kiramdan Örneklerle Müslüman Şahsiyeti), Risale 1997, ss. 210-211.

³ Fussilet, 33, Tebliğle ilgili diğer birkaç ayet-i kerime ise şunlardır: Zariyat, 55 Taha, 132, Lokman, 17, Ali İmaran, 104, 110, Nisa, 114.

Bir başka ayet-i kerime’de Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır: *“Habîbim sen kolaylığı sağlayan yolu tut. İyiliği emret, cahillerden yüz çevir.”*⁴

Peygamber Efendimiz’in pek çok hadis kaynağında geçen şu hadisi konunun önemine ayrıca dikkat çekmektedir: *“Sizden kim kötü bir iş yapıldığını görürse onu eliyle düzeltsin. Buna gücü yetmiyorsa dili ile engellesin. Buna gücü yetmiyorsa kalbiyle buğz etsin. Bu imanın en zayıf derecesidir.”* (Müslim, Tirmizi.) Tebliğ sahabe-i kiram’ın da hal ve kal olarak hiç bir zaman bırakmadıkları bir faaliyet olmuştur. Onlar tevhid mesajını insanlarla buluşturdıkları ölçüde kendilerini mutlu hissetmişlerdir.

Tebliğ ve irşaddan uzak durmanın da ayrıca mesuliyeti vardır. Bu durumu Ebu Hüreyre (r.a.) şöyle anlatır: *“Kıyamet gününde bir kişinin yakasına hiç tanımadığı biri yapışır. Adam “Benden ne istiyorsun? Ben seni tanımıyorum.” der. Yakasına yapışan kişi de: “Dünyada iken beni hata ve çirkin işler üzerinde gördün de, ikaz etmez, beni o kötülüklerden alıkoymazdın” diyerek o kişiden davacı olur.”*⁵

Bir Davetçi Olarak Habib-i Neccar

Habib-i Neccar Hazretleri ise tebliğ görevini yerine getirmek için putperest bir toplumda tevhid inancını anlatmış ve savunmuştur. Bunun yanında o, gelen davetçilere destek olarak tebliğ ve irşad yolunda gayret gösterenlere destek olmanın da Allah’a itaat olduğu bilinci içerisinde fedakarlıkta bulunmuştur. Putperest Antakya halkına gönderilen ve halka davette bulunan Hz. İsa (a.s)’ın iki elçisini desteklemek üzere koşarak gelen ve insanları uyaran Habib-i Neccar, canı pahasına bu davetçilere en güzel desteği vermiştir. Bu husus Ya-

⁴ Araf, 7/199.

⁵ Münziri, et-Tergib ve’t-Terhib, Beyrut, 1417, III, 164/3506.

sin suresi 13 ve 30. ayetleri arasında anlatılmaktadır. Allah u Teâlâ şöyle buyurmaktadır: “(Ey Muhammed!) Onlara, o memleket (Antakya) halkını örnek ver. Hani oraya elçiler gelmişti. Hani biz onlara iki elçi göndermiştik de onları yalancı saymışlardı. Biz de onlara üçüncü bir elçi ile destek vermiştik. Onlar, “Şüphesiz biz size gönderilmiş elçileriz” dediler. Onlar şöyle dediler: “Siz de ancak bizim gibi insansınız. Rahman hiçbir şey indirmemiştir. Siz sadece **yalan söylüyorsunuz.**” (Elçiler ise) şöyle dediler: “Bizim gerçekten size gönderilmiş elçiler olduğumuzu Rabbimiz biliyor. **Bize düşen ancak apaçık bir tebliğdir.**”⁶

Ayet-i kerimede açıkça vurgulanan tebliğ ve davet hususu yukarıda da belirttiğimiz gibi tüm mü'minler üzerine bir vazifedir. Bu görevi yerine getirirken bazı sıkıntı, iftira vb durumlarla karşılaşıldığında ise kişiye düşen **sabretmektir**. Nitekim Antakya halkı da gelen iki davetçiye beldeye uğursuzluk getirmek gibi bir durumla itham ve iftirada bulunmuşlardı. Ayet-i Kerime'de bu durum şöyle anlatılır: “Dediler ki: “Şüphesiz biz sizin yüzünüzden uğursuzluğa uğradık. Eğer vazgeçmezseniz sizi mutlaka taşlarız ve bizim tarafımızdan size elem dolu bir azap dokunur.” Elçiler de, “Uğursuzluğunuz kendinizdendir. Size öğüt verildiği için mi (uğursuzluğa uğruyorsunuz?). Hayır, siz aşırı giden bir kavimsiniz” dediler.”⁷

Habib-i Neccâr, gelen davetçilere halkın hakaret ettiğini ve kötü muamelede bulunduğunu duyar. Koşarak şehre gelir ve halka bazı uyarılarda bulunur. Burada öne çıkan başlıklar şunlardır:

“Elçilerin sözünü tasdik ve destek.” “Davetçinin davet ettiği kişiden her hangi bir menfaat gözetmeden sadece Allah rızası için davette bulunması.” “Yaratan'a kulluk ve ibadete

⁶ Yasin, 36, 13-17.

⁷ Yasin, 36, 18-19.

vurgu, sadece dille değil; mal can ve herşeyle tebliğ." "Ölüm ve ahiret." "Tevhid" "Allah'ın iradesinin dışında hiçbir şeyin olmayacağı." Ayet-i Kerimelerde bu husus şöyle anlatılır: "Şehrin öbür ucundan bir adam koşarak geldi ve şöyle dedi: "Ey kavmim! Bu elçilere uyun. Sizden **hiçbir ücret istemeyen** kimselere uyun, onlar hidayete erdirilmiş kimselerdir. Hem ben, ne diye beni **yaratana kulluk** etmeyeyim. Oysa siz de yalnızca ona döndürüleceksiniz. Onu bırakıp da başka ilahlar mı edineyim? Eğer **Rahman bana bir zarar vermek istese**, onların şefaati bana hiçbir fayda sağlamaz ve beni kurtaramazlar. O taktirde ben mutlaka açık bir sapıklık içinde olurum. Şüphesiz ben sizin Rabbinize inandım. Gelin, beni dinleyin!"⁸

Ölümden Korkmayan ve İncinmeyen Habib-i Neccar

Habib-i Neccar'la alakalı ayet-i kerimelerde vurgulanan bir diğer husus ise kavmi tarafından şehit edilmesidir. Can, insana Allah tarafından verilen bir emanettir. Şehitler ise didirirler ve Allah tarafından ikramla karşılanmaktadır. Davetçi, hassaten peygamberler ve sahabe-i kiram örneğinde de olduğu gibi kendisine emanet verilen canını Allah yolunda vermekten çekinmemelidir. Bir diğer önemli nokta ise Habib-i Neccar'ın kavmi hakkındaki iyi niyet temennileridir ve onları affetmesidir. Peygamber Efendimiz (s.a.v) taif'te kendisini taşıyan Taif'lileri affetmiş ve İslam'la şereflenmeleri için dua etmiştir. Yine O, Hz. Hamza'yı şehit eden Vahşi'yi affetmiştir. Kızı Zeynep'i hamile vaziyetteyken devesinden düşüren Hebbâr b. Esved'i Müslüman olduktan sonra affetmiştir. Habib-i Neccar'da kavminin kendisine yaptığı zulme ragmen onları affetmiş ve "keşke kavmim benim ikram edilenlerden olduğumu bilseydi" demiştir. Bu durum ayet-i kerimede şöy-

⁸ Yasin, 36, 20-25.

le anlatılır: “(Kaumi onu öldürdüğünde kendisine): “Cennete gir!” denildi. O da, “Keşke kaumim, Rabbimin beni başışladığını ve beni ikram edilenlerden kıldığını bilseydi!” dedi.” Nitekim Habib-i Neccar örneği ve Peygamber Efendimiz’in hayatı, tebliğ yapan kişinin, muhatabın eza cefa, alay, kınama vb. verdiği sıkıntılardan incinmemesi, kırılmaması; sadece Allah’a sığınıp Allah Teâla’nın rızasını gözetmesi gerektiğini ortaya koyan en güzel misallerdir.

Sonuç

Netice itibariyle tebliğ ve irşad sadece alimlerin değil her Müslümanın gücü nispetinde görevidir. Bununla birlikte tebliğde şu hususlar ön plana çıkmaktadır: Kişi önce nefesine emretmeli, yapmadığı şeyi söylememelidir. Faydalı ise konuşmalı faydasız konuşmadan uzak durmalıdır. Allah’ın yardımı ile bu işe girişmelidir. Nefsinin şerrinden, şeytanın hilesinden, kibirden enaniyetten, riyadan Allah’a sığınmalıdır. Ücret ve menfaat mukabilinde tebliğ yapmamalıdır. Habib-i Neccar’da tebliğ ve irşad’la ilgili Kur’an-ı Kerim’in kalbi olan Yasin Sûresi’nde anlatılan en güzel misallerden biridir. O, kavmini Rasülüllah (s.a.v) gibi ve diğer Rasül ve Nebiler gibi irşad ve tebliğ ile Cennet’e davet etmiştir.

